

5 Μαρτίου 2013

Αυτά τα κόκκαλα είναι τώρα άγια πράματα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Βενέζης Ηλίας

Σ' αυτά το κοιμητήρι της Μυτιλήνης είχαμε θάψει στον καιρό του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τη γιαγιά μου, το πιο γλυκό πρόσωπο του κόσμου. Είχε αρχίσει από τότε η πικρή ιστορία μας, το πρώτο πείραμα ξεριζώματος λαών ο διωγμός των χριστιανών της Ανατολής στα 1914 και η καταφυγή τους στα νησιά του Αιγαίου. Πέθανε η γιαγιά μας τότε, μέσ στον πόλεμο, στον ξένο τόπο. Ο παππούς μου την ξέθαψε, σαν ήρθε ο καιρός. Έβαλε τα κόκαλά της σε κασελάκι, έφερε το κασελάκι στην κάμαρή του, τ' απόθεσε πλάι στο σπιτικό εικόνισμα, καθόταν ώρες μονάχος και της κουβεντιάζε. [\(περισσότερα...\)](#)